

RECULL DE PREMSA

18/06/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

20

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
18/06/14	PERIODISME CULTURAL EL MÈTODE AYÉN / LA VANGUARDIA (ED. CAT) CULTURA/S	5	1
18/06/14	Moscou culpa l'exèrcit ucraïnès de la mort de dos periodistes de la radiotelevisió russa / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	6	1
18/06/14	COP DE PUNY D I RECTE A L'ESTÓMAC / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	7	1
18/06/14	UNIDAD EDITORIAL, VIVERO DE PERIODISTAS / EL MUNDO (DOCUMENTOS)	8	2
18/06/14	I ELS OIENTS HAN DIT QUE SÍ / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	10	1
17/06/14	CARLOS AZAGRA, DIBUIXANT: «DELS TOROS NOMÉS M'AGRADA MIRAR LES REPETICIONS DE QUAN EL TORO AGAFA EL TORERO» / DIARI DE GIRONA	11	1
18/06/14	CREDIBILITAT SEMPRE, PERÒ TAMBÉ DIGNITAT / REGIO 7	12	1
18/06/14	LA FEDERACIÓ DE PREMSA EN CATALÀ ENGEGA AMB 500 CAPÇALERES / ARA	13	1
18/06/14	Joan Guerrero, por amor a la fotografia / ABC (EDICION CATALUÑA)	14	1
18/06/14	'EL PAÍS' REP AMB UNA BASTONADA QUE MIQUEL ICETA LIDERI EL PSC / ARA	15	1
18/06/14	CBS NEWS: "GOOGLE NO QUIERE PAGAR POR LOS CONTENIDOS" / EXPANSION	16	1
18/06/14	'LA COMPETÈNCIA' RENOVA PER UNA TEMPORADA MÉS A RAC1 / ARA	17	1
18/06/14	UN INFORME ALERTA QUE LA TELEVISIO DE PAGAMENT NO CREIX / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	18	1
18/06/14	FABRA ASSEGURA QUE NO PRIVATITZARÀ ELS REPETIDORS DE RTVV / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	19	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Periodisme cultural

El mètode Ayén

LLÀTZER MOIX

La majoria dels periodistes culturals s'inicien en l'ofici portats per la seva afició a la lectura, el cinema o el teatre, i s'accontenten amb exercir de transmissors entre els creadors i el públic. Alguns, no tots, tenen bona ploma i capacitat d'anàlisi, que aporten un valor afegit. Però són pocs els que poden reivindicar amb ple dret el títol de periodista cultural. És a dir, de periodista capaç de generar informació nova i rellevant en l'àmbit de la cultura. Xavi Ayén és un d'ells. I no un més, sinó un dels millors –per no dir el millor– de la seva generació. Ho ha demostrat reportatge rere reportatge, entrevista rere entrevista, en especial des que l'any 2000 es va incorporar a la secció de Cultura de *La Vanguardia*. I ho confirma ara, amb nota excel·lent, amb la seva monumental obra sobre el boom de la literatura latinoamericana.

La carrera d'Ayén (Barcelona, 1969) ve de lluny. Es va iniciar en una urbanització propera a Mojà on els seus pares estuejaven. Ells van ser els seus primers lectors, ja que per ells confeccionava un diari manuscrit, on informava sobre veïns que perdien el gat o es connectaven il·legalment a la xarxa elèctrica. Després, a l'Institut Sants-Les Corts, va fundar i va dirigir un diari imprès en ciclostil que avaluava la tasca dels professors (i va ser censurat i clausurat en el número tres).

Mentre estudiava periodisme a la UAB –on el professor Iván Tubau, teòric del periodisme cultural, ja li va augurar un brillant futur–, va dirigir les revistes *Catalunya Campus* i *Nou Campus*, de fins a 15.000 exemplars. Les vacances les dedicava llavors a fer de becari al *Diari de Tarragona*, on informava sobre les bacanals dels turistes alemanys o posava en un compromís polític com Obiols, Roca o Duran en preguntar-los pel sector de l'avellana. Després va dirigir la revista juvenil *Vang*, primer suplement en català de *La Vanguardia*, i va ingressar a la secció de Tancament del diari, des de la qual va saltar a la de Cultura, on per fortuna encara continua. I dic per fortuna perquè els seus coneixements, la seva capacitat de treball, la seva fiabilitat i el seu estil són irremplaçables.

Xavi Ayén és un tímid perillós. Les fonts amb què tracta no sempre adverteixen a temps que el mou l'afany de saciar la curiositat que la realitat produeix en els

seus congèneres. Sembla apocat i de bon conformar. Però la seva passió per explicar el que succeeix li permet penetrar a les ciutadelles on es guarden les informacions més sucoses. "El periodista –diu Ayén– té l'obligació de veure-hi més enllà del que se li mostra. També en l'àmbit cultural. Existeix un prejudici positiu davant d'escriptors, dramaturgs i altres creadors, i això de vegades posterga les visions crítiques". Crítiques o, simplement, més humanitzades. "Mitifiquem els autors, els tractem com a déus –afegeix–. Jo admiro molt l'obra d'alguns, però prefereixo presentar-los com a humans, per acostar-los al lector. Vull que la cultura interessi també fora del món cultural".

Per aconseguir entrar en aquestes ciutadelles fortificades de vegades amb egos enormes o adulacions desmesurades, Ayén afirma seguir el mètode d'un amic seu, venedor d'embotits: "Tractar els clients, en el meu cas, les fonts, amb deferència, interessant-se per la gent del seu entorn, dedicant-los tot el temps possible, sense demanar res a canvi. Passen els dies, diu el meu amic, i de sobte les vendes comencen a arribar soles. O les notícies, que després un publica o, no respectant els límits acordats, sense traïr confiances".

Aquesta ocasional contenció no debilita el vigor de la prosa d'Ayén. Perquè, a més de vessar

"El periodista té l'obligació de veure-hi més enllà del que se li mostra; també en l'àmbit cultural"

informació, sol estar escrita amb cura, humor i alguna obliqua maldat, que no té per objecte ofendre sinó, com ja hem apuntat, recordar a la figura de torn la seva condició terrenal i, així, augmentar la seva empatia amb el lector. És el mètode Ayén, que tan bones lectures reporta als seus seguidors. "Es un mètode senzill –diu–. Abans d'escriure em pregunto què és el que li explicaria a un amic, quin títol m'atrauria a mi, quin fet vistós he de situar al començament de la meua nota per atrapar l'atenció del lector, quines paradoxes captaran el seu interès, com aconseguiré mantenir un somriure als seus llavis mentre em llegeix...".

Amb curiositat incansable, bones fonts, experiència i una escriptura molt cuidada, Xavi Ayén s'ha

llaurat una carrera brillant en el periodisme cultural. El seu millor dia potser va ser aquell del 2005 en què Gabriel García Márquez, en l'última entrevista que va concedir abans que la malaltia ennuvolés la seva memòria, li va revelar que havia deixat d'escriure. Tres-cents mitjans, des de *The New York Times* fins a Al-Jazira, passant per la CNN o *Le Monde*, van reproduir la notícia. Però abans hi va haver altres informacions distintives, d'ordre divers, gràcies a l'habilitat d'Ayén per trobar un nou angle a les seves històries, o als seus dots de detectiu. Perquè quan un acadèmic publica un llibre sobre Maquiavel, Ayén no li pregunta per l'autor florentí, sinó pel que Maquiavel pensaria del GAL o de qualsevol altre tema aleshores d'actualitat. Perquè quan Ayén parla de premis literaris no es refereix al que guanyen els premiats, sinó els agents que els representen i així, de passada, s'assabenta de qui controla de debò aquest sector. Perquè quan se li va encarregar el perfil d'una –es creia que ben coneguda– poetessa acabada de morir, va glossar degudament la seva obra i va acabar assabentant-se fins i tot de qui era el pare de la seva filla (una cosa que no sabia ni ella i que va propiciar que l'esmentat pare, diputat per més detalls, es trobés les maletes fetes al replà de casa seva). Perquè el seu olfacte pot convertir l'entrevista amb l'autor d'un llibre de títol misogin en un tema de debat nacional en el qual acaba intervenint Felipe González. I perquè el secret més ben guardat de les lletres llatinoamericanes, el motiu pel qual Mario Vargas Llosa li va clavar un cop de puny a l'ull al seu amic Gabriel García Márquez, queda meridianament exposat en el seu *Aquellos años del boom*, al costat d'una ingent quantitat d'informació que bé podria convertir-lo en l'obra definitiva sobre aquell corrent.

L'esmentat llibre –abans n'hi va haver altres, com *Memòries d'un espectador*, del qual va ser coautor amb Carles Sentís, o *Rebel·dia de Nobel*, amb Kim Manresa– és fins ara l'opus magnum de Xavi Ayén. És a dir, el fruit d'una indagació afermada en les millors fonts, construïda amb el millor periodisme cultural i acabada amb rigor i amb l'espurna pròpia de l'autor. En suma, l'aparició d'aquest llibre és una excel·lent notícia en el camp professional que Xavi Ayén rastreja i domina des de fa anys. |

Kíev acusa Moscou de l'explosió en un gasoducte connectat a Europa

L'incident va passar en una província ucraïnesa lluny de la zona de conflicte

Un cotxe de policia aparcat al costat d'un camp, mentre crema el gasoducte atacat ahir a Iskivtsi, a la comarca de Lohkvitski

GONZALO ARAGONÉS
Moscou. Corresponsal

Una canonada que porta gas natural rus a Europa va esclatar ahir a Ucraïna, i les alarmes es van encendre. La tercera guerra del gas, que va començar dilluns quan Rússia va decidir no enviar ni una gota més d'aquest combustible a Ucraïna fins que no pagui el deute, fa témer que els subministraments als països europeus en quedin afectats. El Govern ucraïnès creu que va ser un atemptat i va apuntar a un "sabotatge rus". Ucraïna acusa Rússia de donar suport als rebels prussos a qui s'enfronta a l'est del país. Allà dos periodistes russos van morir durant un atac amb morters.

L'explosió es va produir a la tarda, al gasoducte Urengoi-Pomari-Ujgorod, la canonada més important de les que passen per Ucraïna i que subministren gas rus als països de la Unió Europea. Té en total 4.500 quilòmetres i comença a Sibèria.

Una fuga o una despressurització haurien provocat l'explosió, segons les primeres investigacions. Què ho va poder causar és el que hauran d'aclarir les autoritats ucraïneses.

Va passar a la província de Poltava, al centre d'Ucraïna, i bastant allunyada del conflicte ar-

mat de l'est, que des de l'abril té lloc a les províncies de Lugansk i Donetsk. Mirant un mapa, entre aquestes i Poltava encara hi ha les províncies de Khàrkiv i Dnipropetrovsk.

Segons la policia provincial, l'explosió va tenir lloc a un quart i cinc de tres de la tarda, en un

tub que passa dos metres per sobre de terra. Diversos testimonis van indicar que abans de l'explosió van sentir dos cops secs, cosa que fa suposar a les autoritats la intervenció humana, va assenyalar el ministre de l'Interior ucraïnès, Arsén Avàkov. "S'estan considerant diverses teories, inclo-

ent-hi la principal: un acte de terrorisme", va afegir. "El sabotatge del gasoducte és un altre intent de Rússia de desacreditar Ucraïna com a soci del gas".

El Ministeri d'Energia va assenyalar, per la seva banda, que "no és el primer atemptat terrorista contra el sistema de transport de gas d'Ucraïna". Al maig es van registrar dues explosions als gasoductes ucraïnesos, per bé que en aquells casos va passar a la regió occidental del país. Llavors es van trobar restes d'un element explosiu.

L'empresa subministradora, el gegant de l'energia rus Gazprom, i la ucraïnesa Ukrtransgaz –el monopoli estatal ucraïnès que s'encarrega del transport– van assegurar ahir que el flux cap a Europa no es va interrompre perquè hi havia una canonada paral·lela. Dilluns Gazprom va dei-

SEGONS KÍEV

"El sabotatge és un intent de Rússia de desacreditar Ucraïna com a soci del gas"

"UN ALTRE CRIM"

Moscou culpa l'exèrcit ucraïnès de la mort de dos periodistes de la radiotelevisió russa

xar d'enviar gas a Ucraïna després del fracàs de mes i mig de negociacions. La russa només bomba als gasoductes ucraïnesos gas destinat al mercat europeu. La importadora ucraïnesa Naftogaz no va pagar els 1.950 milions de dòlars en endarreriments que li demanava la companyia russa per deixar l'aixeta oberta. Moscou no tornarà a enviar gas al seu veí fins que no satisfaci tot el deute, 4.458 milions de dòlars (3.292 milions d'euros). A més, després Gazprom només hi enviarà gas si Naftogaz l'hi paga per avançat.

Al front militar, dos periodistes russos van morir ahir mentre duïen a terme la seva feina a Metalist, localitat vora Lugansk. Igor Korneliuk, reporter de la radiotelevisió pública russa (VGTRK, segons les sigles originals) i el seu tècnic de so, Anton Voloixin, es van veure sorpresos per un atac amb morters de l'exèrcit ucraïnès contra els rebels prussos.

Korneliuk, de 37 anys, que va patir ferides a l'abdomen, va ser traslladat a Lugansk i va morir poc després d'ingressar a l'hospital provincial. Voloixin va ser donat per desaparegut i més tard es va confirmar la seva mort. Es tracta del segon i el tercer periodistes morts des que va començar la crisi militar a l'est d'Ucraïna, a començaments d'abril. Al maig el fotoperiodista italià Andrea Rocchelli i l'activista de drets humans rus Andrei Mirónov, que l'acompanyava, van morir víctimes de granades de morter a prop de Sloviansk.

Rússia, en un comunicat, va condemnar la mort dels informadors i va dir que és "un altre crim de les forces armades ucraïneses". "Exigim a les autoritats ucraïneses una investigació objectiva i que castigui els culpables", deia el comunicat.

Rússia aposta pel South Stream

■ El ministre d'Afers Exteriors rus, Serguei Lavrov, va estar a Belgrad ahir per donar suport a Sèrbia en la construcció del seu tram del gasoducte South Stream, que ha de començar al juliol. "Confirmem la nostra aposta pel South Stream i la necessitat de dur-lo a terme, perquè és l'únic projecte real per assegurar gas al sud d'Europa", va dir Lavrov després de la reunió amb el seu homòleg serbi, Ivica Dacic.

Aquest gasoducte, que encapçala la russa Gazprom, anirà de Rússia a Europa central i meridional a través del mar Negre. Està dissenyat per bombar 63.000 milions de metres cúbics de gas cada any. Aquesta canonada faria la volta a la problemàtica Ucraïna, Rússia consolidaria la seva posició i els seus clients europeus (que depenen del gas rus en un 30%) evitarien preocupacions després de tres guerres del gas

entre Rússia i Ucraïna. La meitat del gas rus passa actualment per les canonades ucraïneses. Però fa poc ha estat motiu de conflicte entre Moscou i Brussel·les. La Comissió Europea diu que viola les lleis de la competència perquè no permet a altres companyies gasístiques utilitzar el gasoducte. Aquest mes Bulgària ha suspès la construcció del seu tram a instàncies de la Comissió en espera d'una decisió.

FOTOGRAFIA COMPROMESA EN EL DOCFIELD >14

Cop de puny directe a l'est3m3mac

► Darcy Padilla commou amb 'Family Love', la vida d'una malalta de la sida

NATÀLIA FARRÉ
BARCELONA

Commoedora, impactant i dolorosa, com a mínim, és la sèrie d'instants que durant gairebé 20 anys la fotoperiodista Darcy Padilla (EUA, 1965) va fer a Julie Baird, una jove drogoaddicta amb una hist3ria d'abusos i pobresa darrere, que va acabar morint de sida amb només 36 anys. El treball és una de les obres de referència de la fotografia documental actual i va rebre, el 2010, el prestigi3s premi W. Eugene Smith

La fotogràfa va captar durant 18 anys el dia a dia d'una jove drogoaddicta, sense salut i sumida en la pobresa

de Fotografia Humanista. Un dels molts guardons que la fotogràfa nord-americana, amb una carrera compromesa amb la den3ncia social, ha obtingut per les seves obres. També hi ha la menció d'honor del World Press Photo, el 2012, per aquest treball i la beca Guggenheim per les seves imatges captades als albergs d'un dels barris més pobres de San Francisco.

Ara, part de les imatges que Padi-

lla va realitzar a Julie Baird, i que ha agrupat amb el nom *Family Love*, llueixen, des de demà fins al 14 de setembre, a l'Arts Santa M3nica en el marc del Docfield >14, festival dedicat a la fotografia documental. És la primera vegada que la sèrie s'exhibeix sencera i inclou imatges inèdites. Instants no mostrades perquè «s3n experiències que viu la gent i decidir com i quines mostres és delicat perquè afecta els seus protagonistes».

ARRISCADA I CONTUNDENT // No en va la fotoperiodista ha documentat la vida de Julie des de la primera vegada que la va veure, quan la jove tenia 18 anys: «Era al vestíbul de l'Hotel Ambassador, descalça, amb els pantalons descordats i amb una criatura de vuit dies als braços». Fins al seu final: «Esperant la mort». Enmig, una vida de marginaci3n, exclusi3n, pobresa, dependència i soledat d'una noia el primer record de la qual era dels sis anys emborratxant-se amb la seva mare i rebent abusos del seu padastre.

Tants anys de relaci3n entre Padilla i Julie van acabar en amiatat, cosa que ha influenciat en el treball de la fotoperiodista: «Vull pensar que primer s3c un ésser humà, i després porto una càmera a sobre». Encara que els començaments no van ser fàcils: «Al principi arribava a casa seva i em deia: 'lavui no, porca, vés-te'n!». Al final, la implicaci3n va ser tanta,

► Darcy Padilla, davant d'algunes de les fotos de la mostra, ahir a l'Arts Santa M3nica.

JOAN CORTADELLAS

► Una de les primeres imatges que Padilla va captar de Julie Baird, aquí amb la seva filla gran, Rachel.

DARCY PADILLA

que «el projecte es va convertir en una manera d'explicar als seus fills qui era la seva mare i perquè havien estat adoptats». Quatre nens i dues nenes, cinc dels quals van acabar lluny de Julie però que gràcies a les imatges de Padilla s'han reconciliat amb ella.

Les 124 fotografies de l'exposici3n s3n anal3giques i en blanc i negre; i permeten seguir la vida de Julie, a més de l'evoluci3n com a fotogràfa de Padilla. Imatges dures que s3n un cop de puny a l'est3m3mac però en què també hi ha flaixos d'esperança, com el primer bany d'Elyssa, la petita dels fills

de Julie. Va ser als dos anys i a la banyera de Padilla. Un conjunt que porta Sílvia Omedes, comissària de l'exposici3n i directora del Docfield >14, a firmar que «*Family Love* és una exposici3n arriscada i contundent, i una de les més poderoses i profundes del gènere documental». ■

UNIDAD EDITORIAL, VIVERO DE PERIODISTAS

La Escuela de Periodismo y Comunicación inicia un nuevo curso con el objetivo de seguir formando profesionales capaces de afrontar los retos que impone la era digital

JOSÉ ANDRÉS GÓMEZ

Hace 14 años que comenzó su andadura y sus programas hace tiempo que son referencia a nivel nacional e internacional. La Escuela de Periodismo y Comunicación de Unidad Editorial se ha situado en lo más alto del escalafón gracias a una oferta formativa de primer orden, avalada por el número y la calidad de periodistas que han salido de sus aulas y que hoy trabajan en diversos ámbitos de la comunicación.

Decía Ryszard Kapuscinski, uno de los mejores reporteros del siglo XX, que «el buen periodismo es el que cuenta el cómo y el porqué de las cosas». Dotar a las nuevas generaciones de las herramientas básicas para alcanzar ese «buen periodismo», conjugando los retos que plantea la era digital, es el axioma que marca la hoja de ruta de este vivero de periodistas desde sus inicios.

Desde su emblemático, el reconocido Máster en Periodismo de EL MUNDO, hasta el Máster en Comunicación de Moda y Belleza de Telva y

Yo Dona o el Máster en Periodismo Deportivo Marca, la Escuela de Unidad Editorial apuesta por la diversificación educativa y la especialización como arma principal con la que responder a las necesidades del mercado. La calidad del profesorado, integrado por importantes profesionales del sector, las dinámicas de trabajo y un programa educativo apegado a la realidad profesional de una redacción son las señas de identidad de estos programas.

En la vorágine de los tiempos que corren, «abrir camino» y «apostar por lo nuevo» es garantía de éxito profesional, tal y como señala Paz Uruñuela, la directora. Se refiere al Máster en Investigación, Datos y Visualización, que este año cumple su tercera edición y que está dirigido por Antonio Rubio, uno de los iconos en España en cuanto a investigación periodística se refiere.

Rubio asegura que se trata del «primer máster que reúne las tres especialidades periodísticas más demandadas en estos momentos

en los medios de comunicación». Un programa pionero en Europa, que cuenta con los mejores profesionales en su cuadro docente -entre ellos, dos premios Pulitzer- y que comparte con la otra joya de la casa, el Máster en Periodismo

LA PARTE PRÁCTICA TIENE
UN PESO MUY IMPORTANTE
EN LOS POSGRADOS

de EL MUNDO, un mismo fin: formar para informar.

PERIODISMO. El buque insignia de la Escuela cumple el próximo curso 14 ediciones. De carácter presencial -de octubre a junio- y con seis meses de prácticas remuneradas en las cabeceras de Unidad Editorial, este máster ofrece una formación eminentemente prácti-

CARLOS BARAJAS

ca, a imagen y semejanza de lo que se vive día a día en una redacción. La formación de periodistas multimedia, capaces de trabajar en prensa escrita, medios digitales, radio y televisión, sigue siendo el objetivo prioritario. Un posgrado que cuenta con la colaboración de la Universidad CEU San Pablo, el apoyo de Banco Popular, Endesa y Fundación Carolina, y cuyo claustro de profesores lo integran en un 85% profesionales en activo de la casa y de otros medios.

INVESTIGACIÓN. Orientado a ofrecer una formación dentro de los cánones del mejor periodismo de investigación internacional, el Máster en Investigación, Datos y Visualización utiliza la metodología más innovadora para aportar a la información un valor añadido. Según

programa aporta a los alumnos los conocimientos fundamentales para aprender a buscar «bajo las alfombras del poder», en palabras de Antonio Rubio. Dispone, además, de su página web (www.masinvestigacion.es) donde los alumnos publican sus trabajos durante el curso. También ofrece tres meses de prácticas en el diario EL MUNDO.

COMUNICACIÓN CORPORATIVA E INSTITUCIONAL. Dirigido a aquellos profesionales que trabajan o lo harán en un futuro en instituciones, compañías de diversa índole, fundaciones o partidos políticos. Este programa de posgrado busca dotar a sus alumnos de todas las herramientas para gestionar estrategias en entornos competitivos, globales y dinámicos en plena era de la comunicación. En colaboración con la Universidad Carlos III y el prestigioso despacho de abogados Cremades & Calvo-Sotelo, su horario de fin de semana lo hace compatible con la vida laboral.

DEPORTE. La FIFA estima que 18.000 periodistas cubrirán el Mundial de Brasil 2014. El deporte en general -y el fútbol en particular- se ha convertido en un espectáculo que necesita de profesionales bien formados, capaces de transmitir todo aquello que ocurre alrededor de una pelota. Por ello, la Escuela de Periodismo y Comunicación de Unidad Editorial redobló sus esfuerzos el año pasado y, al tradicional Máster *on line* de Marca se incorporó el Máster en Periodismo Deportivo Marca presencial. Con el aval del periódico deportivo líder en España, es una de las mejores

formas de conjugar la pasión deportiva con el trabajo profesional.

MODA Y BELLEZA. El Máster Oficial en Comunicación de Moda y Belleza de Telva y Yo Dona, que se realiza en colaboración con la Universidad CEU San Pablo, cumple su sexta edición. Los comunicadores de moda del futuro deben saber conjugar de forma integral el periodismo especializado, el *fashion branding*, el *marketing* y la publicidad. Este programa forma a sus alumnos en todos estos ámbitos y, además, ofrece un mínimo de tres meses de prácticas remuneradas en compañías del sector tan importantes como Loewe, Christian Dior, Avon y las propias revistas Telva y Yo Dona.

PROGRAMAS PROFESIONALES Y DE ESPECIALIZACIÓN. Desde Comunicación Corporativa 2.0 hasta Workshops de Moda y Tendencias, Periodismo Social o Branded Content. La oferta de la Escuela se completa con un buen número de programas de desarrollo profesional -dirigidos a profesionales que quieren ampliar sus conocimientos- y de especialización -para recién licenciados o alumnos en los últimos años de carrera-. Todos ellos avalados y dirigidos por reputados profesionales del mundo de la comunicación y la información.

MÁS INFORMACIÓN:

www.escolunidadeseditoriales/

TELÉFONO: 914 435 167

Sesión informativa sobre los másteres: 24 de junio, a las 19.30 horas en la sede de Unidad Editorial.

CURSOS PROFESIONALES Y DE ESPECIALIZACIÓN COMPLETAN LA OFERTA

Marcos García Rey, miembro del International Consortium of Investigative Journalists y coordinador del programa, se trata de hacer «periodismo de investigación riguroso a través de la utilización de bases de datos y las leyes de transparencia». Con la colaboración de la Universidad Rey Juan Carlos y las fundaciones Access Info y Cívico, y el apoyo de CaixaBank, el

MITJANS

En una original consulta, l'audiència de 'La competència' de RAC1 vota per majoria aclaparadora que el programa continuï un any més

I els oients han dit que sí

SALVADOR ENGUIX

En un temps en què la paraula referèndum suscita polèmica abundant, el programa *La competència* de RAC1 va aconseguir ahir, mitjançant una "consulta" entre els seus oients, legitimar la seva continuïtat en antena un any més. L'experiència seria tot un repte per a Òscar Andreu i Òscar Dalmau, els presentadors, que desitjaven preguntar-ho a l'audiència abans de renovar el seu compromís amb la cadena del Grup Godó. Una prova en la qual s'havia de votar que sí, que no o senzillament psè a la continuïtat d'aquest espai d'humor. El resultat final va traduir el suport de milers de persones que, a través d'internet i per e-mail, van deixar clar el seu desig de continuar escoltant aquest espai; i la seva fidelitat a un dels programes de més èxit de la ràdio en català. Una dada: l'etiqueta #dretarenovar va ser tema del moment a Twitter a Espanya i Catalunya.

Òscar Andreu reconeixia ahir que era una aposta arriscada. Però subratllava que des de fa tres anys "hem volgut muntar un bon esdeveniment al voltant de la nostra renovació". Encara que, reconeixia, mai no s'havien atrevit a fer una consulta entre l'audiència. "La consulta sorgeix perquè vam pensar que la gent tenia dret a expressar-se, donar-nos la seva opinió, que participés de la nostra reflexió i que, a més, es divertís". *La competència* té una audiència de 228.000 oients i un 59,2% de share a la seva banda horària segons l'EGM, quatre vegades més que el seu directe competidor. I una gran part

LLIBERT TEIXIDO

Òscar Dalmau i Òscar Andreu, presentadors de *La competència*

d'aquest públic, gairebé 14.000 persones en xarxes socials i gairebé mil per e-mail, es van manifestar ahir a favor de la permanència del programa. "No teníem por, hauríem acceptat el

#dretarenovar va ser tema del moment a Twitter a Espanya amb milers de missatges de suport

veredictes de l'audiència, però amb aquest resultat hem al·lucinat; el cert és que ha estat una experiència molt emocionant".

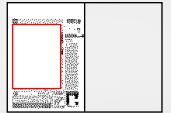
El gran nombre de missatges a Twitter traduïa amb claredat la passió dels oients per aquest

programa: "Per moltes temporades més"; "Felicitats, nois, un any més amb vosaltres"; "Ha triomfat la democràcia: parla, poble, parla"; "Sí, esclar que sí, és l'única cosa que m'alegra el dia últimament"; "Sens dubte que sí, sou l'alegria de l'horta". Patrícia Ventura, *social media manager* de LaVanguardia.com, destacava que ja dilluns a la tarda l'etiqueta #dretarenovar era tema del moment a tot Espanya.

Òscar Dalmau reconeixia que l'experiència era tot un "homenatge a la ràdio". Perquè amb la consulta, a la ràdio i a les xarxes, es va aconseguir una cosa que difícilment es pot aconseguir amb cap altre mitjà: mobilització, participació, opinió i integració de l'audiència amb un objectiu. "Som gent de ràdio i sabem que hem d'aportar idees

noves que ens donin vida, a nosaltres i a la nostra audiència", assenyalava. Obrir el debat a través d'internet va ser, segons Òscar Andreu, "una fórmula que funciona, ja que hem sumat a la ràdio les xarxes socials que, com s'ha vist, complementen el nostre objectiu de participació". "És un plus que ens ha posat encara més les piles per a aquest complex objectiu".

Els dos Òscars reconeixien que el projecte de la consulta tenia "el seu punt de provocació" en una societat, la catalana, on aquesta qüestió, al terreny polític, ha obert un debat profund. Els dos presentadors van destacar l'aportació de tot l'equip que treballa amb ells a *La competència*: Oriol de Balanzó, Tomás Fuentes, Natza Farré i Víctor Ollé. ●

DIARI CONTROLAT PER L'OFICINA DE JUSTIFICACIÓ DE LA DIFUSIÓ. PROHIBIDA QUALSEVOL REPRODUCCIÓ ALS EFECTES DE L'ARTICLE 32,1, PARÀGRAF SEGON DE LA LLEI DE PROTECCIÓ DE DADES.

CONTRACORRENT

Carlos Azagra

«Dels toros només m'agrada mirar les repeticions de quan el toro agafa el torero»

Carlos Azagra, conegut al món del còmic com Azagra, va presentar divendres a La 22 de Girona «El último aragonés vivo» còmic postapocalíptic però amb la seva mala llet i mordacitat habituals

- P** Com a bon aragonès parla Lapao?
R He, he. Visc a Aragó des de fa anys però vaig néixer a Andalusia. El Lapao no és més que català xampurrejat.
- P** Diu que els anarquistes estan al punt de mira de la policia. Ja vigila?
R Ja se sap, quan estan nerviosos fan anar les porres. I s'inventen enemics per poder-les fer anar.
- P** Hi ha democràcia, a Espanya?
R El sol fet de votar cada quatre anys deixa molt a desitjar. En la transició ens

cantaven allò de «Habla, pueblo, habla» i ens ho vam creure, però no ens deixen parlar. Això no és democràcia, és un desastre. Ara vivim la dictadura de les grans marques: Telefònica, Coca-Cola, el bancs... aquests són els que manen.

P La revolta, quan?
R La revolta ha d'estar passant cada dia. Jo, des que dibuixo, sempre he estat contra els de dalt, siguin els que siguin. Com més amunt arriba algú, pitjor és.

P Celebrarà la coronació de Felipe VI?
R Ha, ha, de cap manera. El tio aquest no s'ha guanyat res. Com tots els reis, serà rei «per la gràcia de Déu», el mateix que a les monedes es deia de Franco. Sembla un acudit: «Per la gràcia de Déu». Doncs quina gràcia. Una manera més de tenir-nos entretinguts, com

DIBUIXANT

«Prefereixo Mateo Morral als reis: "Dígasele con flores"»

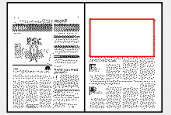
Azagra considera que dibuixants i periodistes són uns venuts i per tant continuaria dibuixant a El Jueves si li proposessin

ENTREVISTA DE
Albert Soler
GIRONA

amb *La Roja*.

- P** No el veig gaire futbolero, no.
R És que *La Roja* i el futbol em són igual. A mi m'agrada només veure les repeticions, com la dels cinc gols d'Holanda. Dels toros igual, només m'agrada veure repetit quan el toro agafa el torero. La resta m'avorrei.
- P** Prefereix reis o Mateos Morrals?
R (Riallada) Prefereixo en Mateo Morral: «Dígasele con flores».
- P** Hi ha diferència entre Aznar i Felipe González?
R En algun moment n'hi va haver. Ara són iguals, només els ha de veure i escoltar. L'un col·locat al sector elèctric i l'altre al del gas. I el següent serà igual. Ja hi ha porres sobre on col·locaran en Rubalcaba.
- P** Perquè es dona tanta importància al que diu el Papa?
R A mi no m'importa en absolut. Ni tan sols em molesta. Passo d'ell.
- P** Cap on va *El Jueves*?
R *El Jueves* no té culpa de res del que ha passat, si de cas és l'editora. Però no sóc un màrtir ni res semblant. Si em diuen de col·laborar-hi ho faré. Sóc un venut. Els dibuixants i els periodistes som uns venuts.
- P** L'han censurat mai?
R Moltes vegades. Mentre hi hagi poder hi haurà censura. Però el pitjor és l'autocensura.

VIST I NO VIST

Jordi Sardans
HISTORIADOR

CREDIBILITAT SEMPRE, PERÒ TAMBÉ DIGNITAT

Enmig de la contro-
versia política a l'es-
tat espanyol, provo-
cada per l'abdicació
del fins ara monarca Joan Carles
I, en favor del seu fill, el futur
Felip VI, les manifestacions a
favor de la República arreu de
l'estat han tornat a posar en
dubte la democràcia espanyola.
Mentre els dos partits encara
majoritaris al conjunt de l'estat,
Partit Popular i PSOE (cada ve-
gada més, només partit espa-
nyol, ja que, segons la meua
opinió, la O d'obrer no la va re-
cuperar mai més després de la
Segona República i la S de so-
cialista també va deixar de tenir
sentit a final dels anys 70, per
decisió unilateral del seu diri-
gent Felipe González) que poc
després van fer pinça comuna
(tot recordant l'amanida frase
franquista de deixar-ho tot lligat

i ben lligat) per tal que el nacio-
nalisme espanyol, del tot prete-
sament unitari, continués legiti-
mant un règim cada vegada
més allunyat del seu poble, se-
gons han demostrat les darreres
eleccions europees. Rubalcaba,
el gran derrotat, sembla que vis-
qui a la Lluna, i malgrat l'espec-
tacular desfeta del seu partit,
s'ha unit al nacionalisme espa-
nyol més ranci, per tornar a le-
gitimar una monarquia, sense
permetre que els seus súbdits hi
puguin dir la seva. Així, el defi-
nitivament defenestrat dirigent
socialdemòcrata encara ha tin-
gut forces per fer que el seu par-
tit a la deriva retorni 40 anys en-
rere per reivindicar, altra vega-
da, el consens constitucional.
Aquesta segona transició políti-
ca continua amb l'estat monàr-
quic, segons els principis here-
tats del franquisme, però sense

la participació democràtica del
poble. Els valors republicans
continuen escarnits a l'estat des-
del 1936. En canvi, a Catalunya,
la il·lusió per la via catalana cap
a la independència sembla cada
vegada més viable, malgrat les
amenaces dels dirigents espa-
nyols. Ja s'ho faran!
Mentrestant, el dibuixant hu-
morista manresà Manel Fontde-
vila i set companys més del
consell de redacció del setma-
nari satíric barceloní El Jueves
dimiteixen conjuntament en as-
sabentar-se que RBA, propietari
de la revista, prefereix llepar el
cul a la monarquia espanyola
abans que reconèixer el dret
dels seus professionals al lliure
exercici de la llibertat d'expres-
sió. Des de la Transició cap
aquí, han estat diversos els polí-
tics i empresaris que han jugat a
la puta i la Ramoneta en temes

sobretot relacionats amb la mo-
narquia espanyola. En canvi, cal
valorar molt positivament la va-
lència dels professionals de la
revista en denunciar els fets i no
consentir la mentida dels mà-
xims responsables de l'editorial:
quan ja hi havia 60.000 exem-
plars impresos, Rodrigo dona
l'ordre de substituir la portada
que feia referència a l'abdicació
del rei Joan Carles I, per una al-
tra sobre el líder de Podemos,
Pablo Iglesias.
La seva gracieta monàrquica li
costa uns quants milions d'eu-
ros, la dimissió de bona part
dels treballadors d'El Jueves, i
qui sap si d'aquí a uns quants
dies la desaparició de la revista
d'humor més antiga de l'estat, ja
que va néixer el 1977. Caldria
esperar que no fos així i que
l'actual president dimitís!
Des del món periodístic, també

em fa pena veure com hi ha
professionals que no donen va-
lor al gest dels vuit dibuixants
humorístics d'El Jueves, en con-
siderar que la seva decisió no
serveix per a res. En canvi, d'al-
tres encara som capaços de va-
lorar la importància dels perio-
distes que donen suport a la
seua feina en la credibilitat per
damunt de les pressions de les
seves empreses editorials i tam-
bé dels condicionants polítics i
econòmics publicitaris, però so-
bretot d'aquells treballadors i
professionals dels mitjans de
comunicació que són capaços
de defensar la llibertat d'expres-
sió fins a les darreres conse-
qüències, com a valor innego-
ciable de la democràcia. D'això,
se'n diu dignitat i els que l'ha
posseïen, com Manel Fontde-
vila, poden anar pel món amb la
cara ben alta.

Moment de la firma de l'acta fundacional. ACN

La Federació de Premsa en Català engega amb 500 capçaleres

À. GUTIÉRREZ
BARCELONA

Unes 500 capçaleres en català s'aixopluguen, des d'ahir, sota el paraigua d'una única patronal. El Palau de la Generalitat va acollir la firma de l'acta de constitució de la Federació d'Associacions d'Editors de Premsa, Revistes i Mitjans Digitals en Català. Segons els impulsors d'aquesta nova entitat, es neix amb la voluntat de "donar resposta als reptes de futur immediat dels editors, actuar com a patronal del sector i defensar i donar visibilitat a la realitat d'aquest col·lectiu i el seu paper com a estructura fonamental de dinamització, difusió i normalització de la llengua i la cultura del país". La Federació és el resultat de sumar les respectives associacions de revistes, premsa comarcal i mitjans digitals i gratuïts. L'ARA és soci d'aquesta Federació.

Entre els projectes que aquesta patronal continuarà tirant endavant hi ha la Nit de les Revistes, la Premsa i els Digitals en Català, el Quiosc i l'QUIOSC.cat i el Banc de Continguts Digitals, entre d'altres.

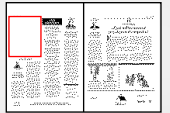
Carles Ayats, president de l'Associació Catalana de Premsa Comarcal i Local, declarava: "Estem convençuts que si fem la feina ben feta, reforçarem el sector dotant-lo de recursos nous. Si ho aconseguim, el periodisme en sortirà reforçat". Alfons Udina, president de l'Associació de Mitjans d'Informació i Comunicació, va subratllar el valor d'haver aconseguit harmonitzar les tres associacions. I Lluís Gendrau, president de l'Appec i de la Federació, va tancar l'acte amb una apel·lació a crear un sector "que sigui competitiu i modern" i que inclogui receptors i emissors de tots els Països Catalans: "Estem escrivint una pàgina transcendental del canvi i de l'evolució dels mitjans de comunicació en català".

► Joan Guerrero, por amor a la fotografía

«La fotografía es la poesía, la belleza, la vida». Con estas palabras se resume la filosofía vital de Joan INÉS BAUCELLS Guerrero, fotógrafo a jornada completa especializado en el fotoperiodismo al que su colega David Airop dedica «La caja de cerillas», documental que repasa la vida y el oficio de Guerrero y que ayer se estrenó en la sala Singuerlín de Santa Coloma de Gramanet. Mañana podrá volverse a ver en el Museo del Diseño.

pareumàquines

ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

‘El País’ rep amb una bastonada que Miquel Iceta lideri el PSC

Si fa uns dies Sílvia Barroso explicava en aquest diari que dirigir els Mossos era, possiblement, el pitjor càrrec del món, potser hauríem de situar el de secretari general del PSC –en vista de les últimes renúncies i desbandades– com un ferm candidat a la segona plaça. Miquel Iceta ha fet un pas endavant per liderar transitòriament els socialistes catalans, i el tracte que li han dispensat els mitjans no ha sigut precisament d’entusiasme. Les seves bones connexions amb Rubalcaba

no li han servit, per exemple, per estalviar-se una sorprenent garrotada d’*El País*, que el rebia amb el titular de portada “La vella guàrdia maniobra per salvar el PSC de la marginalitat”, que conté tres invectives (“vella guàrdia”, que li nega capacitat de regeneració; “maniobra”, que el dibuixa com a maquiavèlic, i “marginalitat”, que dimensiona el partit a la baixa, probablement de cara al pols amb la matriu espanyola). A dins, per acabar-ho d’adobar, complementaven la notícia sobre Iceta amb una entrevista a... Joan Ignasi Elena, representant del sector crític.

El tracte més amable era el d’*El Periódico*: “El PSC confia en Iceta perquè piloti la transició”: quin canvi d’intencionalitat, entre els verbs *confiar* i *maniobrar*. El diari –que li atorgava el seu equivalent a un semàfor verd– servia la peça amb un article d’opinió de Joan Tapia d’acompanyament en el qual lloava les virtuts del líder socialista, com ara la seva “gran capacitat intel·lectual i experiència organitzativa”. La fotografia el mostrava, a més, sent saludat per Isidre Fainé, president de La Caixa, la qual cosa reforçava el seu retrat d’home vinculat a la centralitat del poder del país.

CBS News: “Google no quiere pagar por los contenidos”

Expansión. Madrid

El productor ejecutivo de CBS News y profesor residente del IESE en Nueva York, Steve Capus, calificó ayer a Google como “una mezcla de amigo y enemigo” de los medios de comunicación, que no desea pagar por sus contenidos. Durante su intervención en el vigésimo Encuentro de Telecom y Digital Media que organiza el IESE, Capus, uno de los grandes gurús de la industria audiovisual, señaló que Google ofrece muchas posibilidades a las empresas, aunque ponga trabas a la hora de utilizar sus contenidos. “Somos amigos hasta que deciden ver tu contenido y tener acceso a él. Los que producimos contenidos queremos que nos paguen por ellos y ése no es su deseo. ¿Van a adquirir un gran productor de contenidos? No creo, porque no quieren estar limitados para tener los contenidos de todos”, aseveró.

El expresidente de NBC News repasó la situación de los medios y explicó que uno de los objetivos de los grupos de noticias será el de utilizar sus contenidos para “reforzar los atributos de la marca”.

El directivo incidió en la importancia que todavía tienen los grandes medios que “en determinados momentos y de la manera adecuada ofrecen un servicio público”. Asimismo, recordó que los precios de la publicidad están aumentando y los medios aún manejan “una enorme audiencia”. En cuanto a los medios públicos, Capus ha resaltado que en Estados Unidos se han producido más recortes que en Europa. A su entender, los problemas de estos

Steve Capus, productor ejecutivo de CBS News.

medios, como en el caso de la BBC (que ha anunciado un recorte de 600 empleos), provienen de la financiación, por lo que considera importante contar con gente al frente que “sea capaz de generar negocio”. Por su parte, Fuencisla Clemares, directora de ventas de Google Spain, puso el acento sobre la importancia del *Big Data* y señaló que las empresas que no sepan interpretar los datos para conocer mejor al consumidor están perdidas.

Arturo Marín, director del negocio de viajes, tecnología y automoción de Facebook, explicó que el consumo de los medios ha cambiado y que la movilidad es la clave, de forma que el 80% de los usuarios de Facebook ya son móviles y que en EEUU, los *smartphones* han superado en audiencia a la televisión, con lo que esto supone para las marcas.

Luis Velo, director de Movistar TV, aseguró que Telefónica vive una transformación hacia una *media company* y que su objetivo es pasar de 4 millones de clientes de TV a 14 millones.

'La competència' renova per una temporada més a RAC1

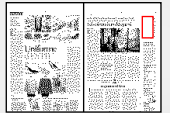
“Estic en disposició d’anunciar que *La competència* renova el contracte per una temporada més”, va dir ahir al final del programa de RAC1 el director de la cadena, Eduard Pujol. L’espai humorístic que presenten Òscar Andreu i Òscar Dalmau havia organitzat un referèndum per veu-

re si els seus oients volien que seguís en antena. La consulta ha acabat amb una majoria aclaparadora del sí, amb el 98% dels vots, segons van fer públic ahir els presentadors de l’espai. La temporada vinent serà la sisena del programa, que s’emet cada dia des del 2009.

Un informe alerta que la televisión de pagament no creix

► L'últim informe de Digital TV Research alerta de les dificultats que té la televisió de pagament per créixer a Europa, i especialment en països com Espanya. Segons aquest estudi, els ingressos amb aquest model de televisió només van créixer a Europa un 0,6% l'exercici passat i es van situar al voltant dels 40.350 milions de dòlars. Únicament la televisió per internet (IPTV), que ha passat de 4.568 milions de dòlars a 5.076 milions, dona xifres de creixement destacades. / Redacció

Fabra assegura que no privatitzarà els repetidors de RTVV

► La secretària de Presidència de la Generalitat valenciana, Cristina Macías, va garantir ahir que l'Executiu del president Alberto Fabra "no té previst alienar o privatitzar" la xarxa de repetidors de Radiotelevisió Valenciana (RTVV), ens públic que el PP va tancar l'any passat. I va afegir que aquest "important actiu" passarà a ser propietat de l'Administració, que "es farà càrrec de la seva gestió i del seu manteniment directament o a través d'una entitat pública". / Redacció

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col.legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
18/06/14	"Quan més hem de parlar, més se'ns impedeix la llibertat per fer-ho". Entrevista a Manel Fontdevila, exdibuixant de El Jueves / anoiadiari.cat	23	2

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
18/06/14	Timby y StoryCheck: aplicaciones gratuitas para el periodista ciudadano / Periodismo Ciudadano	26	1
18/06/14	La FAPE participa en una Jornada sobre Derecho Constitucional a la Información / FAPE	27	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

"Quan més hem de parlar, més se'ns impedeix la llibertat per fer-ho". Entrevista a Manel Fontdevila, exdibuixant de El Jueves

Miércoles, 18 de junio de 2014

Fa unes setmanes, vas abandonar el setmanari satíric El Jueves després que l'editor censurés la portada on apareixia el rei d'Espanya Joan Carles I. Com va ser aquest fet? De quina manera hi vas estar implicat? Nosaltres vam sortir de El Jueves perquè l'editor es va posar amb els continguts de la revista deixant de banda el compromís que havia adquirit amb nosaltres. A més, va prendre aquesta decisió públicament, va ser una decisió molt pensada i va fer que ens distanciéssim molt. No era coherent quedar-se perquè, per nosaltres, la seva decisió va en contra de la llibertat de premsa. Si no hagués fet pública la seva decisió, haguéssiu reaccionat de la mateixa manera? Sí, perquè a més no hagués tingut sentit amagar-ho. Els de la revista havíem de reaccionar sí o sí, perquè no havíem de permetre això, no podíem seguir havent deixat de confiar en la persona que la coordina. El 2007 vam tenir un altre problema amb el mateix editor arran d'una portada i, en aquell moment, ell es va posar de la nostra banda, però des de llavors han passat moltes coses que els que hi treballàvem desconeixem. El que no podem permetre és que una revista de contestació deixi de ser-ho, i l'editor això no ho ha entès mai. Al final quantes persones han abandonat la revista? Finalment, 17 signatures de El Jueves hem plegat. Hem decidit no treballar-hi més perquè no estem d'acord amb la decisió de l'editor, encara que ell té la potestat de prendre-la. I què passarà amb El Jueves ara? Els que shan quedat quin paper hi juguen? El problema és que un cop els que vam plegar sortim de la redacció no hem sabut en cap moment què passarà. Però em sembla terrible que no hagi sortit el rei en portada cap dia. Penso que l'editor està anant en contra de la revista censurant aquesta informació. Desconec què està passant a dins, però suposo que els que hi són estan lluitant des de dallà, però jo crec que ara des de dins no es pot canviar res, perquè l'editor ho ha fet massa malament. I ara, com a protesta, publiquem *Orgullo y satisfacción*. Amb quin objectiu? Aquesta revista no surt com a protesta, perquè no parlem de El Jueves, però ho fem perquè vam plegar amb orgull i sens va acudir preparar aquesta publicació arran del ressò que ha tingut la nostra decisió. Esperem que serveixi perquè hi hagi com a mínim algun producte satíric que parli sobre la coronació i també ho fem perquè tothom qui ens ha donat suport pugui fer-ho també a través d'aquest còmic, que el trobareu online i val 150€. Són unes 75 pàgines d'histories i textos, i realment hem treballat a contracorrent perquè ho vam decidir el dilluns 9 de juny i avui publiquem, però creiem que té sentit que surti avui. *Orgullo y satisfacción* pot ser un producte que tingui continuïtat? Ho hem parlat, però no ho sé, primer hem de pair aquest canvi i, de cara al setembre, plantejar-nos què fem. Per ganes ho faríem però necessitem una inversió. Per això, mireu per ara la meua i del que surti traurem les conclusions per seguir endavant. Avui en dia, com veus la llibertat d'expressió? Ha anat a més, o al contrari? Vaig entrar a El Jueves el 1993 i veig que quan més necessitat tens de dir coses, de parlar, menys es poden dir o més costa, perquè més s'intenta impedir la

llibertat per fer-ho. Amb el nou rei canviarà la relació de la casa reial amb els periodistes? Ho dubto molt perquè es digui com es digui és un rei, una figura que no ha escollit ningú i que, per tant, no forma part del sistema democràtic, del poble. Manel Fontdevila parlarà sobre la llibertat d'expressió aquest dimecres al Col·legi de Periodistes de Catalunya, en l'acte "Manel i les reials conviccions". L'acte té lloc aquest dimecres a les 20:30h a la demarcació de la Catalunya central del Col·legi de Periodistes, a la Plana de l'Om 6, 1r de Manresa.

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Timby y StoryCheck: aplicaciones gratuitas para el periodista ciudadano

Miércoles, 18 de junio de 2014

El periodismo ciudadano se mueve especialmente a través del móvil. Los conocidos como teléfonos inteligentes o smartphones, son ya una herramienta imprescindible de comunicación que nos permite enviar todo tipo de contenido a gran velocidad. Timby y StoryCheck son dos herramientas gratuitas disponibles para Android, especialmente interesantes. StoryCheck es una especie de editor de bolsillo móvil para periodistas con pocos recursos o periodistas independientes con poca experiencia. Puede ser de gran utilidad a la hora de cubrir información específica sobre un ámbito concreto como el judicial, crónica de sucesos, o deportes o para la realización de entrevistas. Esta aplicación te ofrece una serie de pasos a seguir para tratar de no cometer errores, especialmente sino tienes un editor jefe que te oriente. Timby es otra es una aplicación móvil gratuita creada para dispositivos Android, basada en StoryMaker. En PC os hemos hablado en varias ocasiones de esta herramienta que, tal y como señalaba desde el Huffington Post, Brian Conley, Cofundador de Small World News, permite mejorar la capacidad de cualquier persona para producir periodismo multimedia con su teléfono móvil. StoryMaker cuenta con el respaldo de la organización Small World News, responsable de la puesta en marcha de la red de proyectos conocidos como Alive in, de los que os hemos hablado en PC, entre los que se encuentran Alive in Bagdad, Alive in Libya y posteriormente Bagdad, Gaza, Afganistán, Teherán o México, en una primera etapa y Egipto, Baréin e Irak posteriormente. Partiendo de esta base, Timby ha introducido algunas modificaciones sobre StoryMaker para simplificar su manejo al usuario, permitiéndole, entre otras acciones, exportar su información a una tarjeta SD, cifrar el contenido de archivos multimedia que quieras proteger especialmente o utilizar distintos formatos multimedia para contar una historia.

La FAPE participa en una Jornada sobre Derecho Constitucional a la Información

Miércoles, 18 de junio de 2014

El vicepresidente de la FAPE, Aurelio Martín ha subrayado que esta organización profesional aboga por el respeto a la libertad de información y al mismo tiempo por el respeto a los derechos fundamentales con la garantía de ser la única profesión en España con un órgano de autorregulación y arbitraje independiente, abierto a los ciudadanos, al frente del cual se encuentra el profesor Manuel Núñez Encabo, uno de los impulsores del Código Ético Europeo. Inauguración La jornada ha sido inaugurada por el subsecretario del Ministerio del Interior, Luis Aguilera Ruiz, en presencia de la presidenta de la FAPE, Elsa González, a quien ha seguido una intervención del catedrático de Derecho Constitucional de la Universidad Complutense de Madrid, Alfonso Fernández - Miranda Campoamor. El subinspector de las Unidades de Intervención Policial (UIP) del CNP, Andrés Díaz Mellado y el comandante de los Grupos de Reserva y Seguridad (GRS) de la Guardia Civil, José Celdrán han hablado del funcionamiento de sus respectivas áreas. Durante una Jornada sobre Derecho Constitucional a la Información, celebrada en el salón de actos del Ministerio del Interior, coordinada por el comisario del Cuerpo Nacional de Policía, Jorge Zurita, Aurelio Martín ha hablado en su conferencia sobre la situación de la profesión en España, donde no está regulada, igual que ocurre con otros países del entorno Europeo, así como la misión de la FAPE y el código deontológico. Es fundamental conocer el perfil del periodista en estos momentos. En opinión de Martín, aún sin regulación, los mecanismos de defensa que la Constitución Española atribuyen a la profesión periodística, como la cláusula de conciencia o el secreto profesional, realzan la idea de que hay un interés público claro en que esta profesión esté regida por códigos éticos que garanticen un periodismo libre, independiente y al servicio de una sociedad con la que ha de ser respetuoso. En su intervención, el vicepresidente de la FAPE ha dicho que el perfil del periodista que se puede encontrar cubriendo la información en una situación compleja será, posiblemente, un freelance que recibe percepciones mínimas por su trabajo, porque nunca se ha pagado tan poco por las colaboraciones en los medios; y si está fijo en una redacción, seguro que totalmente desmotivado por exceso de trabajo o congelación salarial o contrato laboral temporal o porque le han aplicado un ERTE, es decir, un expediente de regulación temporal de empleo, que supone reducir el sueldo, aunque no las horas. Todo esto viene el caso, según Martín, porque es fundamental conocer el perfil del periodista en estos momentos, alguien que se mueve entre la precariedad laboral y el paro que en muchas ocasiones ha invertido la indemnización del despido en crear un medio de comunicación. Además, ha añadido que el periodista, un profesional legitimado para realizar la información, llega tocado a las situaciones complejas y, pese a la desregulación, emplea mecanismos para proteger a los destinatarios de la información, como está obligado, entendiendo que en el periodismo no se debe confundir lo conflictivo o espectacular con lo importante desde

el punto de vista informativo . Los poderes públicos no deben considerarse propietarios de la información En una jornada compartida con representantes de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado, el vicepresidente de la FAPE ha aprovechado para pedir que se respete la credencial de periodista, en la medida de lo posible se facilite la seguridad del profesional y que en las intervenciones, siempre que lo permita la situación, se procure establecer un área de trabajo para quienes están realizando su labor, fluyendo siempre la información que no interfiera las propias investigaciones o trabajo policial. Ha relatado las quejas más comunes de los profesionales, como dificultades en la cobertura de manifestaciones, movilizaciones, desahucios, escraches y otras protestas muy unidas a la crisis socioeconómica que vive España, donde se suele relegar a los reporteros a posiciones alejadas, rechazándose sus credenciales, además de criticar el proyecto original de Ley de Seguridad Ciudadana, reformado a instancias del Consejo General del Poder Judicial y del Consejo Fiscal. Para concluir, Martín ha recordado que el código ético establece que los poderes públicos no deben considerarse propietarios de la información; ni los editores ni los periodistas deben considerarse dueños de la información, son solo intermediarios, sino que los destinatarios son los ciudadanos, para quienes ha pedido una visión crítica hacia los medios, sobre todo la televisión basada en el escándalo , y menos actitud parroquiana El trabajo de los reporteros El presidente de la Asociación Nacional de Informadores Gráficos de Prensa y Televisión (ANIGP-TV), Víctor Lerena , ha expuesto varios casos reales del trabajo de los reporteros y las situaciones que viven en momentos conflictivos, desde manifestaciones a catástrofes o grandes accidentes, así como el funcionamiento del chaleco o credencial que les identifica ante las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad. Este tema ha salido posteriormente en un debate moderado por el comisario Zurita , con la intervención de Díez Mellado, Lerena, Martín y Celdrán , donde los agentes han pedido que se establezca el uso obligatorio de una misma credencial para los periodistas y fotógrafos. En este momento, según Martín y Lerena, esto es inviable al tratarse de una profesión desregulada, aparte de que FAPE y ANIGP-TV no agrupan al conjunto de la profesión, aún siendo mayoritarias en el sector, que los convenios suscritos con Interior establecen que el uso del chaleco no es obligatorio, por lo que entienden que en la concesión de las acreditaciones deben intervenir también el Ministerio del Interior y la Secretaría de Estado de Comunicación que, en el caso de corresponsales de medios extranjeros, si lo hacen. Para Elsa González , este tipo de reuniones son importantes para detectar dónde están los fallos y cómo podemos mejorar la colaboración para que el trabajo mutuo sea más fácil, ambos de servicio público . Asimismo ha insistido en la defensa del trabajo del profesional y la necesidad de que los poderes públicos se impliquen en este objetivo, para cumplir el artículo 20 de la Constitución. La presidenta de la FAPE ha citado al Nobel Vargas Llosa cuando habla sobre la calidad democrática de los países, al indicar que el termómetro democrático son sus medios de comunicación, de acuerdo con la libertad de información así es la naturaleza de su democracia. Documento asociado para consulta o descarga "La labor periodística en circunstancias complejas", conferencia de Aurelio Martín, vicepresidente de la FAPE